

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: علی مشرف

۰۸ دسمبر ۲۰۱۹

راهپیمائی دانشجویان در پاکستان علیه خصوصی سازی

«خواست انقلاب در قلوب ماست»: مارش تاریخی دانشجویان در بیش از ۴۰ شهر در سراسر پاکستان در طلب لغو

ممنوعیت فعالیت اتحادیه‌های دانشجویی و علیه خصوصی سازی

«سرفروشی کی تمنا اب ہمارے دل میں ہے، دیکھنا ہے زور کتنا بازوئے قاتل میں ہے» [خواست انقلاب در قلوب ماست، خواهیم دید دشمن چقدر زورمند است.] روز جمعه ۲۹ نومبر تمام پاکستان با سرود انقلابی بسمل عظیم آبادی که در سال ۱۹۲۱ علیه استعمار انگلیس و در حمایت از مارش دانشجویان برای حقوق شان سروده شد، تکان خورد. فراخوان برای همبستگی با مارش، در ماه گذشته به وسیله سازمان‌های دانشجویی انقلابی، شامل «جامعه دانشجویان ترقی‌خواه»، «فدراسیون دانشجویان ترقی‌خواه»، و «جبهه دانشجویان انقلابی» صادر شد. سازمان‌ها خواهان لغو بیش از سه دهه ممنوعیت اتحادیه‌های دانشجویی در دانشگاه‌ها و متوقف ساختن خصوصی سازی در آموزش شدند. ارسال بوتو از «جبهه دانشجویان انقلابی» در مصاحبه با «پیام مردم» گفت: «ما در طلب حق تشکیل اتحادیه‌های دانشجویی و علیه افزایش لجام‌گسیخته شهریه‌ها اینجا ایستاده ایم.» وی افزود: «دولت با گفتن این‌که اتحادیه‌ها خشونت می‌آفرینند، دروغ می‌پراکند.»

فراخوان آن‌ها برای بسیج در سطح ملی مورد استقبال قرار گرفت، و بسیاری دیگر از سازمان‌های دانشجویی، سندیکاها و اعضای جامعه مدنی همبستگی خود را با مارش دانشجویان نشان دادند.

سحر، یک دانشجوی جوان از کراچی به «پیام مردم» گفت که او به این دلیل در مارش دانشجویان شرکت کرد که دانشگاه‌ها به افزایش شهریه‌های خود ادامه می‌دهند و دولت به غیر از سرکوب صدای دانشجویانی که علیه آن سخن می‌گویند کار دیگری انجام نمی‌دهد.»

مشارکت دانشجویان، هم از نظر تعداد و هم از نظر دامنه بی‌سابقه بود. در دور افتاده‌ترین نقاط پاکستان، دانشجویان در «مارش همبستگی دانشجویی» شرکت کردند. بنا به گزارش فعالان، بسیج در بیش از ۴۰ شهر صورت گرفت. دانشجویان در سراسر جهان در صفوف مقدم بسیج علیه نولیبرالیسم و افزایش حقوق قرار دارند. در اسلام‌آباد، پایتخت پاکستان، یک شعار اعلام می‌داشت: «دانشجویان جهان متحد شوید، شما به غیر از بدهی، وام و خصوصی‌سازی چیزی از دست نمی‌دهید.»

سرکوب صدای دانشجویان

ممنوعیت اتحادیه‌های دانشجویی در سال ۱۹۸۴ به وسیله ضیاء الحق، دیکتاتور نظامی پاکستان برای سرکوب مقاومت در برابر دیکتاتوری تحمیل شد. دانشجویان و کارگران در صف مقدم مبارزه علیه رژیم ددمنش ضیاء الحق قرار داشتند. در سال ۱۹۸۸ این ممنوعیت برای مدت کوتاهی به وسیله نخست‌وزیر بی‌نظیر بوتو لغو شد، اما دیوان عالی در سال ۱۹۹۳ مجدداً آن‌را تحمیل کرد. دولت‌های متوالی از این ممنوعیت برای سرکوب صدای دانشجویان در طلب آموزش برای همه استفاده کرده اند، اما دانشجویان اکنون به پا خاسته اند.

یک شرکت‌کننده در بسیج روز جمعه گفت که به نظر آن‌ها، اتحادیه‌های دانشجویی پرورشگاه‌هایی هستند که دانشجویان را به تفکر انتقادی و داشتن نظر مجهز می‌نمایند. خشونت‌هایی که در دانشگاه‌ها رخ می‌دهد ناشی از فعالیت‌های سیاسی دانشجویان نیست، بلکه به دلیل سلطه ایدئولوژی‌هایی است که به سرکوب تفکر انتقادی باور دارند.

عکس‌ها: خالد محمود - پلاکارد مشعل خان در پس‌زمینه

«مارش‌های همبستگی دانشجویی» در سراسر کشور یاد «مشعل خان» و دیگر دانشجویانی را که جان خود را فدای یک پاکستان مترقی نمودند، گرامی داشتند. در ۱۳ اپریل ۲۰۱۷، مشعل خان، یک دانشجوی چپ‌گرا در دانشگاه عبدالولی خان در منطقه پختونخوا مورد حمله اوپاش اسلام‌گرای راست قرار گرفت و کشته شد. او پس از بحث پیرامون مذهب در خوابگاه دانشجویی به کفرگویی متهم شده بود.

لعل اقبال، پدر مشعل نیز در لاهور برای ابراز همبستگی خود با دانشجویان و آرمان آن‌ها، و برای فرزند خود که جانش را فدای این آرمان کرد به مارش پیوست. در حالی که پدر مشعل با چشمان خیس وارد مارش می‌شد، دانشجویان یک صدا گفتند: «درود بر مشعل خان! مشعل، ما تا پایان به راه تو ادامه خواهیم داد.»

دانشجویان خواهان این هستند که برای بزرگداشت مشعل خان، ۱۳ اپریل تعطیل رسمی اعلام شود.

اتحاد کارگران و دانشجویان

صدها نفر از بخش آموزش، سندیکاها، سازمان‌های حرفه‌ای و اعضای جامعه مدنی در طلب «آزادی از افزایش شهریه‌ها و خصوصی‌سازی» به مارش ملحق شدند.

وقار، عضو شاخه دانشجویی «حزب کارگران- دهقانان» («مزدور کسان پارتی») به «پیام مردم» گفت: «ما، دانشجویان و کارگران علیه نظام خصوصی‌سازی متحد هستیم، و خواهیم دید آن‌ها خشم ما را چگونه متوقف خواهند کرد.»

وقار گفت: «این موج دانشجویان و کارگران یک روز ثروتمندان و نخبگان را غرق خواهد کرد و نظام طبقه کارگر و فقراء را مستقر خواهد نمود.»

دانشجویان همچنین خواهان اختصاص دادن ۵ درصد کل تولید ناخالص داخلی به آموزش و پایان دادن به نظامی کردن دانشگاه‌ها هستند. آژانس‌های اطلاعاتی پاکستان در ربودن دانشجویان و فعالینی که مخالفت خود را علیه سیاست‌های دولت و ارتش ابراز می‌کنند، شهرت رسوائی دارند.

دانشجویان به این اشاره کردند که آموزش در پاکستان همیشه برای ثروتمندان بوده است، اما سیاست‌های دولت «حزب تحریک انصاف» عمران خان، شرایط را وخیم‌تر کرده است و آموزش عالی برای فقراء دست‌نیافتنی‌تر شده است. دولت در بودجه‌ای که در ۱۱ جون ۲۰۱۹ اعلام کرد بودجه توسعه آموزش عالی را به میزان بی‌سابقه ۳۷ درصد کاهش داد.*

<https://www.newslick.in/Pakistan-Students-March-Against-Privatisation-Education>

* **عدالت:** در نوشتار «تحرکات ضدایرانی در خیزش‌های عراق، لبنان و پاکستان» آمده است: «همزمان در پاکستان نیز یک جریان اسلام‌گرای مشکوک و احتمالاً متمایل به طالبان مردم را علیه دولتمردی سکولار و پاکدست به نام عمران خان، سیاستمداری که مشابهش به ندرت در تاریخ پاکستان دیده شده، بسیج کرده تا بتواند دولت او را براندازد. عمران خان سابقاً کریکت‌باز معروف پاکستانی-انگلیس بوده که میلیون‌ها پوند جایزه در ورزش برده است. لذا نمی‌توان به جز پاکدستی و بی‌نیازی مالی انتظاری دیگر از او داشت. آیا قصد براندازی او به جز این است که وی نقش میانجی‌گرانه در تنش بین ایران و عربستان دارد؟!»

«پاکدستی» عمران خان و حزب «تحریک انصاف» او از نوع «پاکدستی» شیخ حسن روحانی و حزب «اعتدال و توسعه» او است. در ارتباط با به اصطلاح «میانجی‌گری او در تنش بین ایران و عربستان» به قول معروف باید گفت «گل اگر طیب بودی، سر خود دوا نمودی»! عمران خان اگر خواهان تنش‌زدائی بود هند را به استفاده از بمب اتمی تهدید نمی‌کرد!

<http://www.edalat.org/sys/content/view/13214>

همچنین نگاه کنید به «ناتوی اسلامی: پول سعودی، اسلحه آمریکایی، فرمانده پاکستانی»:

<http://www.edalat.org/sys/content/view/11451/5>

منبع: نیوز کلیک

۳۰ نومبر ۲۰۱۹